

Grčke se čete koncentriraju pred Solunom.

Solun, 24. augusta. Obzirom na buduće događaje pripravilo se u okolici Soluna veliko vojničko laboriste te je tu već koncentrirano 30.000 vojnika.

Sloga bugarskih stranaka.

Sofija, 25. augusta. „Utro“ javlja: Bugarska je vlada ovih dana primila izvještaj svojih stranih poslanika, koji se odnosi na položaj, što je nastao uslijed koraka četvornog sporazuma. Ministar-predsjednik Radoslavov bio je radi toga bit sata u audiencij kod kralja. Iza toga bilo je sazvano izvanredno ministarsko vijeće, koje je trajalo do kasno u noći. Iza ovog vijeća podao se ministar-predsjednik opet kralju, kod kojega je ostao do ponoći. Službeno se o ovoj sjednici nije izdao nikakav komunikat, no Radoslavov je izjavio dopisnicima, da je ovaj dan pokazao, a između svih stranaka Bugarske vlada potpuna sloga obzirom na aktualna pitanja izvanjske politike.

Bugarska je vojska pripravna.

Berlin, 25. augusta. „Tagblatt“ javlja iz Sofije: Nas je dopisnik imao pogovor sa ratnim ministrom, koji je izjavio, da je bugarska vojska potpunoma pripravna i da je dorasla svim poteškoćama i zahtjevima.

Žito u Bugarskoj pod zaporom.

Sofija, 25. augusta. Bugarska je vlada zaplijenila sve žito što je bilo kupljeno za inozemstvo, pod izlikom, da je bila ovogodišnja žetva slaba, te da je nemoguće dozvoliti izvoz.

Da prikriju neuspjeh na Soči.

Berlin, 25. augusta. „Vossische Zeitung“ javlja iz Carigrada: Većina je odvješnih Talijana mijenjala, da se je navijestjenjem rata Turskoj htjelo svratiti pažnju na neuspjeh na Soči.

Italija protiv Turske.

Bukarešt, 25. augusta. „Epoca“ misli, da će Italija najprije zaposjesti luku Adaliju i njegino zaleđe. To bi imalo uplivati da se Grčka čim prije odluci. Sudionitvovalje Italije u Dardanelima dat će mnogo misliti i bugarskoj vladi.

Ponovna navala Talijana.

Lugano, 25. augusta. Talijanski generali stop ne računaju više na to, da probiye goričku frontu. Intenzivno će se ofenzivu poduzeti u gornjoj dolini Drave i Bohinja. Između četa na Soči pojavila se kolera, te ima već nekoliko slučajeva i u jednom milanskom lazaretu.

Smirna se pripravlja na posjet Talijana.

Pariz, 25. augusta. „Temps“ prima iz Atene: Turski zapovjednik Smirne očekuje novu navalu saveznika na Smirnu. Turci grade množinu obrambenih linija oko grada. Utvrda Kastrali opskrbljena je novim topovima. Množina jaraka gradi se uz obalu uz cestu Smirna-Kola-Sarma. Iza ovih jaraka privedilo se množinu obrambenih položaja, koji su građeni cementom i zaštićeni žičnim zaprekama. Množina mužara i strojnih pušaka nadoslo je iz Carigrada, te su postavljene u okolici Smirne. Od nekoliko su dana prekinute sveze između Carigrada—Pandemie i Smirne, pošto svi vlakovi transportiraju samo ratni materijal za Smirnu. U zaljev Smirne položili su Turci bezbroj mina.

Talijanski dobrovoljci.

Lugano, 25. augusta. „Avanti“ javlja, da će veliki postotak talijanskih dobrovoljaca biti poslan kući, jer isti nisu došli študi i fizičkim zahtjevima. Mnogi sami mole da se ih pusti kući.

Potopljenje našeg „U 3.“

Beeč, 25. augusta. Iz stana ratnih dopisnika se javlja: Kada je talijanski službeni izvještaj javio uništenje naše podmornice „U 3“, brizno je zašutio činjenicu, da ovaj čin nije izvršila talijanska, nego francuska mornarica. Sada, kada je istina uopće poznata, mora da bude jako teško talijanskom novinstvu — koje je u diframbima slavilo uništenje „U 3“ — priznati, da ovo narodno junastvo nije talijansko, nego da su to izveli Francuzi.

Englezi u južnoj Perziji.

Frankfurt, 25. augusta. „Frankfurter Zeitung“ javlja iz Carigrada: Engleski konzul Bušir imenovan je generalnim guvernerom južne Perzije. Svuda u južnoj Perziji, gdje je to bilo moguće, bila je izvješena engleska zastava. Broj iskrenih

indijskih četa ne prekoračuje 3000 ljudi. Uzrujanost je u južnoj Perziji velika. Pripravila se odpora u velikom opsegu, u slučaju da bi Englezi htjeli napredovati u nutrinu zemlje. Južno perzijska plemena proklamiraju sveti rat.

Napetost u Americi rad Arabica.

Ha g, 25. augusta. Reuterov biro javlja: Napetost je u Vašingtonu sinoc porasla, kada su došli izvještaji konzula, koji su javili broj Amerikanaca, što su ostali na životu. Iz izvještaja se doznalo, da broj nije bio opomenut i da je nekolicina Amerikanaca nestalo. Rekbi da nije još razjašnjeno, nije li kusao Arabic da se zabije u podvodnicu ili je posao na pomoć engleskom brodu Dumsley-u i lako bio uzet kao neprijateljski brod. Vlada čeka na polakosti, te ne će da izreče svoj sud. O pogovoru predsjednika sa državnim tajnikom nije još ništa javilo. Opće je mišljenje, — veli Reuter — da će se vlada sada odlučiti, hoće li prekinuti diplomatske odnose sa Njemačkom ili ne.

Strah pred istinom.

Pariz, 25. augusta. Francuska je cenzura zabranila objelodanjivanje njemačkih, austro-ugarskih i turskih službenih izvještaja, da se ne uznemiruje javno mišljenje.

Ratna objava Italije Turskoj.

„Agenzia Stefani“ objavila je u noći od ponedjeljka na utrak na sve neutralne vlasti, kao i vlasti četvornog sporazuma cirkular sljedećeg sadržaja:

„Već od onog časa, otkad je potpisan mirovni ugovor između Turske i Italije nakon tripolitskog rata u Lausami dne 18. oktobra 1912., prestajane vrijediti otomanska vlada ovaj ugovor. Povrijede traju bez pauze još danas. Cesarstva se otomanska vlada nije nikada latila ozbiljnih mjera, da bi učinila konac svim onim neprijateljstvima u Libiji, koja bi po Lausanskom ugovoru morala da isčeznu. Ona nije ništa došle učinila za oslobodjenje talijanskih ratnih zarobljenika.

Preostalo vojništvo otomanske države na Cirenai i u Tripolitaciji još uvijek stoji pod zapovjedništvom turskih oficira, pod turskim zastavama, sa njihovim puškama i topovima.

Enver Bey je pogodovao i priro neprijateljstvo u Libiji protiv talijanske vojske sve do konca meseca novembra god. 1912.

Aziz Bey je napustio Libiju sa 800 vojnika tek u junju god. 1913. Nakon odlaska Azizova prihadjali su na Cirenai i nadalje turski časnici. Još danas imade tamo do 100 njih, čija su imena Italiji dobro znana. U aprilu ove godine po-

brala je turska vlada 35 mladića iz tripolitskog, t. j. Bengazija, i poslala ih suprot volje Italije u vojničku školu u Carigrad, otkud ih je kasnije poslala u Cirenai.

Bez sumnje je sveti rat Turske iz god. 1914./15. proglašen i protiv Talijanima u Africi. Jedna je misija turskih časnika poslata libijskim ustašama protiv talijanskih oblasti u Libiji bila has nedavno od francuskih ratnih pomorskih sila pohvaćana i zarobljena. Više ne postoje mirovni i prijateljski odnosi između Italije i Turske, koja jedina nosi krivnju zato.

Budući da kr. talijanskoj vladi nije koristilo upuštati se u ponovne priitužbe kod Porte, te joj ne preostaje ino, nego da na drugi način uzme u obranu državne interese i kolonije od trajnih ugrozavanja i neprijateljstava sa strane otomanske vlade.

Odluku je pospjelo postupak otomanskih oblasti, koje su usprkos protesta talijanskog poslanika u Carigradu u posljednje vrijeme prijelele slobodu i interese u carstvu nastanjenih talijanskih građana. Protiv njih intrigira otomanska vlada, naročito slo se tiče zabrane putovanja talijanskih građana iz Male Azije, morala su sve ove priitužbe ovog posljednjeg doba da poprime oblik ultimatum a.

Na 3. je augusta upravio poslanik kr. talijanske vlade na velikog vezira u Carigradu notu sa sljedećim četirima zahtjevima:

I. Da Talijani uzomogu da slobodno otputuju iz Beyruta.

II. Da Talijani iz Smirne mogu otputovati preko Sigozija, budući je luka Vurle neporabljiva.

III. Da otomanska vlada dozvolji slobodan odvoz i provoz svim Talijanima iz Aleksandrette, Mersine, Kaife i Jaffe.

IV. Da mjese oblasti u nutarnosti zemlje napuste opoziciju protiv odlaska talijanskih podanika primorskim mjestima, tim više da im olaksaju putovanje.

Na 5. augusta, prije nego li je istekao 48-satni rok našeg ultimatum a, primila je otomanska vlada u jednoj po velikom veziru potpisanoj noti sve naše zahtjeve točku po točku. U povodu tako svečane izjave pošalje talijanska vlada dva broda prema otoku Rhodu, da tamo očekuju sve instrukcije za ukrcanje talijanskih podanika, koji dugo željno očekuju povratka u rodni kraj.

Međutim nam američka konzularna oblast kao stitnica naših interesa u turskim nekim krajevima javlja, da su u posljednji čas, t. j. dne 9. augusta vojničke oblasti u Beyrutu i Mersini opozvale svoje dozvolu has tik pred odlaskom. Isto tako u Siriji.

Protiv ovih i ovakih očitih povrijeda

talijanska je vlada u smislu svojeg ultimatum a opunovlastila svog carigradskog poslanika, da preda Turskoj ratnu objavu Italije!

zve imelne.

razne vijesti.

† Med. Josip Ciotti. Jučer je stigla Dragutinu Ciotti-u nenadana vijest, da njegov nećak Josip, instruski medicinac dne 22. l.m. podlegao u Šibeniku kožnim bolestima. Ta se je vijest bolno dojam njegovih prijatelja i kolega. Kao Josip rođen Rijecanin, to će ora tako vijest bez sumnje bolno odjeknuti među tamnijim njegovim poznanicima. Pokućnik je bio članom hrvatskog kademskog društva „Veletiba“ u Innsbucku. Otkada je buknuo rat služio je kao Smitatsmeister kod ratne mornarice, na prije ovjue u Puli, pa u Šibeniku, gdje nas ove ostavio za vjue. Ostavio m onako mlad tek u napun smage! Josip Ciotti, nek bude laki hrvatska zemlja u njegovim rasviješnim roditeljima u Rijeci i dr. Ciotti: iskreno saučeaće. Veletiba-medieinar.

Oglas natečaja. C. kr. primorsko namjestništvo u Postojni oglasom od dne 1. julija 1915. broj 1890-VII. raspisuje sljedeći natječaj:

Početkom i polugodišta skolske godine 1915.-16. podjeliti će se jedna stipendija godišnjih 250 kruna iz zaklade „Luxetio pl. Lichtenfeld“. Na uživanje ove stipendije pozvani su na prvom mjestu djanimo-katoličke vjere, koji su u rodu u zakladateljem, ako njih ne bi bilo i drugi siromasni djaci, počam pućkom skolo pak do dovršenja nauka.

Natječajnici za ovu stipendiju imadu podastrijeti molbe s krsnim listom, svjedodžbom siromasna i svjedodžbam cijepljenim kozicima, te sa svjedodžbam zadnjih draju polugodišta a opraju svoje pravo na rodninu, s legalnim rodozlojem, najkasnije do 30. augusta 1915. puteni skolskoga ravnateljstva na e. k. namjestništvo u Trstu.

Dobrovoljni prinosi.

Za hratska škola u Puli:

Nasa je uprava primila te će prostijedi svrsi sljedeće prinosi:

Josip Pavelić, Senj K 10-
Obitelj Krmotić na mjesto
cijeva na prerani grob me-
dicina Josipa Ciotti F 20-

Kupno K 30-
Prije iskazano 1894-
Sveukupno K 1924-

Rasviješnim srcem javljamo svim prijateljima i znaućima, da je naš preljubljeni nećak

Josip Ciotti

jednogodišnji dobrovoljac u c. i kr. mornarici, medicinar sanitetni majstor

u dobi od 21. godine dne 22. o. m. nakon kratke i teške bolesti u Šibeniku preminuo.

Pula, 25. kolovoza 1915.

Dr. Dragutin i Josipa Ciotti.